

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/168/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1224201933
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:1224201933.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, pracovisko Žiar nad Hronom, dieťa rodičov: matky C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. G., G. XXX/XX, toho času F. C. H. XXX/XX, E. F. G., zastúpenej JUDr. Mgr. Tomášom Štefankom, advokátom, so sídlom v Žiari nad Hronom, M. Chrásteka 512/25 a otca I. C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., A. K. XXXX/X K., zastúpeného JUDr. Andrejom Garom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Štefánikova 14, v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu v Žiari nad Hronom č.k. 25P/103/2024-51 zo dňa 15. júla 2024, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Žiar nad Hronom zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal upraviť styk s maloletým A. od 23.08.2024 od 08:00 hod. nepretržite do 03.09.2024 do 16:00 hod. s tým, že si maloleté dieťa prevezme a odovzdá v mieste bydliska matky, a zároveň žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov prvoinštančného konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1 CSP, keď konštatoval, že otec neosvedčil také skutočnosti, z ktorých by vyplynula potreba bezprostredného a okamžitého zásahu súdu za účelom úpravy pomerov medzi účastníkmi. Rozsudkom Mestského súdu Bratislava II. č.k. 9P/129/2023-334, ktorý nadobudol právoplatnosť 19.04.2024, bola schválená rodičovská dohoda o úprave práv a povinností rodičov k maloletému A., v zmysle ktorej je otec oprávnený stretávať sa s maloletým každý nepárny týždeň od štvrtka 18:00 hod. do nedele 18:00 hod. s tým, že miestom prebrania a odovzdania maloletého dieťaťa je miesto bydliska matky. Za takéhoto stavu dospel potom súd prvej inštancie k presvedčeniu, že v danom prípade nie je žiadnym spôsobom ohrozený záujem dieťaťa bez úpravy styku otca s maloletým počas letných prázdnin, lebo otec má možnosť sa s maloletým stretávať a nehrozí tu vzájomné od cudzenie, príp. ochladnutie citových väzieb medzi rodičom a dieťaťom. Samotná skutočnosť, kedy si jeden z rodičov naplánuje čerpanie pracovného voľna a chce tráviť čas s maloletým dieťaťom, nie je podľa názoru súdu prvej inštancie sama osebe dôvodom pre riešenie prípadného konfliktu rodičov formou neodkladného opatrenia, keďže v takomto prípade nie je žiadnym spôsobom ohrozený záujem maloletého dieťaťa na zabezpečenie jeho riadnej výchovy. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania súd vychádzal z ust. § 52 CMP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu otec maloletého dieťaťa. Žiadal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť, jeho návrhu v celom rozsahu vyhovieť, dôvodiac tým, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď neúplne zistil skutočný stav veci a aj z vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Z podaného návrhu jednoznačne vyplýva, že sa nevie domôcť dohody s matkou a tak mať zabezpečené rovnaké rodičovské práva ako matka. V danom prípade je nevyhnutná intervencia súdu, lebo len tak je možné zabezpečiť styk otca s maloletým v čase letných prázdnin. Otec nepozná stanovisko matky, v ktorých dňoch môže byť podľa jej názoru s maloletým A., pričom s navrhovaným termínom zo strany otca matka rázne nesúhlasila a možno ťažko očakávať, že sa chce skutočne dohodnúť, ako to sama deklaruje vo svojich vyjadreniach, na ktoré súd neprihliadal. Maloletý sa donedávna na styk s otcom tešil, ale v poslednej dobe pred matkou neodpovedal a v neprítomnosti matky uviedol, že síce sa na styk teší, ale nechce, aby to počul dedko, lebo to má zakázané tak, ako aj hovoriť o otcovi. Po tejto informácii otec zostal zaskočený, ale viac s maloletým na túto tému nekomunikoval, aby v ňom nevyvolal žiadnu negatívnu reakciu. V ďalšom sa nestotožnil s tvrdením súdu prvej inštancie, že na danú vec je príslušné konanie o návrhu na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností, nakoľko by daný návrh neriešil prázdniny a neodstránil by tým naliehavý právny záujem v danom čase, predovšetkým by neriešil záujem maloletého A. byť s oboma rodičmi počas letných prázdnin 2024.

3. Matka ani kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65, § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario), napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

5. Úpravou neodkladných opatrení umožňuje zákon rýchlo a pružne riešiť situáciu, keď je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi účastníkmi. Pri úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom bude nariadenie neodkladného opatrenia spravidla prichádzať do úvahy vtedy, ak je ohrozený zdravý vývoj dieťaťa, ale aj v prípade konfliktnnej situácie medzi rodičmi, ktorá má za následok rozdelenie spoločnej domácnosti a rodičia nie sú schopní dohodnúť sa na dočasnej úprave výkonu rodičovských práv, keď v takejto situácii by mohlo dôjsť k vzájomnému odcudzeniu medzi maloletým dieťaťom a rodičom, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. V situácii, keď rodičia nemajú autoritatívne upravený napríklad rozsah styku s maloletým dieťaťom a rodič, ktorému dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým, mohlo by dôjsť k ohrozeniu záujmu maloletého dieťaťa na zabezpečení jeho zdravého vývoja. Je potrebné ale zdôrazniť, že jedná sa tu vždy o dočasné opatrenie, ktoré nenahrádza rozhodnutie vo veci samej, nenahrádza ani výkon právoplatného a vykonateľného rozhodnutia a neslúži ani ako prostriedok na zmenu právoplatných a vykonateľných rozhodnutí súdu.

6. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností potom súd prvej inštancie postupoval správne, keď na základe návrhu otca skúmal, či v prejednávanej veci je potrebné riešiť situáciu medzi účastníkmi formou neodkladného opatrenia. V tomto smere na základe osvedčených skutočností dospel i k správne záveru, keď návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, konštatujúc, že neboli osvedčené také skutočnosti, z ktorých by vyplývala čo i len obava ohrozenia záujmu maloletého dieťaťa na zabezpečení jeho riadnej výchovy.

7. Tak, ako to správne konštatuje aj súd prvej inštancie, rodičia majú právoplatným a vykonateľným rozhodnutím upravený výkon rodičovských práv a povinností (rozsudok Mestského súdu Bratislava II č.k. 9P/129/2023-334, ktorý nadobudol právoplatnosť 19.04.2024), na základe ktorého má otec právo stretávať sa s maloletým synom každý nepárny týždeň od štvrtka 18:00 hod. do nedele 18:00 hod. s tým, že miestom prebrania a odovzdania maloletého dieťaťa je miesto bydliska matky. Za takéhoto stavu je zrejmé, že v prejednávanej veci nemožno konštatovať, že by bez úpravy styku otca počas letných prázdnin formou neodkladného opatrenia došlo k bezprostrednému ohrozeniu záujmu maloletého dieťaťa na zabezpečení jeho riadnej výchovy. Pri rozhodovaní súd v prvom rade prihliada na záujem maloletého dieťaťa, t.j. či bez takejto úpravy dochádza k bezprostrednému ohrozeniu jeho záujmov.

8. Pokiaľ rodičia nie sú schopní a najmä ochotní dohodnúť sa na výkone rodičovských práv, konkrétne na úprave styku s maloletým dieťaťom nad rámec určeného styku v bežnom roku (napríklad počas veľkonočných, vianočných a letných prázdnin) na návrh niektorého z nich môže rozhodnúť súd v riadnom konaní. Rozhodnutie súdu v takýchto prípadoch platí do budúca napr. počas štúdia dieťaťa na základnej škole, a pokiaľ rodičia, tak ako je vyššie uvedené, nie sú schopní sa na výkone rodičovských práv dohodnúť, sú povinní takéto rozhodnutie rešpektovať a prispôsobiť si plnenie svojich pracovných povinností tak, aby mohli realizovať právoplatné a vykonateľné rozhodnutie. Tu je potrebné opätovne zdôrazniť, že pri rozhodovaní súd prihliada v prvom rade na záujem maloletých detí a nie je v jeho možnostiach upravovať výkon rodičovských práv a povinností každoročne počas prázdnin podľa záujmu toho-ktorého z rodičov a už vôbec nie formou neodkladného opatrenia ako výnimočného prostriedku.

9. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 52 CMP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP a priznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).